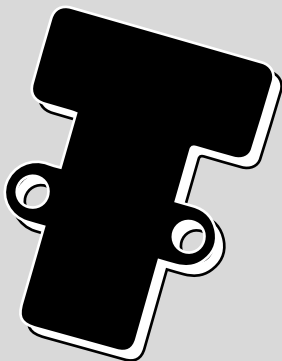

Ας ξεκινήσουμε με μια σύντομη αποποίηση. Δεν είμαστε από αυτούς/αυτές που οικειοποιούνται ή μεταστρέφουν την ποπ κουλτούρα. Και αυτό δεν συμβαίνει γιατί δεν έχουμε μεγαλώσει μέσα της και δεν έχουμε συγκινητικές παιδικές αναμνήσεις που να συνδυάζονται με την ανοιχτή τηλεόραση. Το αντίθετο. Από την πλευρά της οργανωμένης αυτονομίας όμως οφείλουμε να είμαστε σαφείς: Η κυρίαρχη κουλτούρα είναι κουλτούρα της κυρίαρχης τάξης- κουλτούρα των αφεντικών δηλαδή. Αν λοιπόν έχει μια σημασία για εμάς, είναι γιατί πιστεύουμε πως όταν κάτι φτάνει να γίνει δημοφιλές και εμπορικό, όταν κάτι φτάνει να γίνει μπλοκμπάστερ κοκ, αυτό συμβαίνει γιατί τα αφεντικά μας πληρώνουν πολλά λεφτά για να το αναδείξουν, γιατί βρίσκουν μέσα του στοιχεία που φιλοδοξούν να αποτελέσουν οργανωτικές αρχές για τις κοινωνίες μας. Στοιχεία που απορκήντουν τον ταξικό χαρακτήρα των κοινωνιών μας και μεταφράζουν τις αρχές των αφεντικών μας σε εύκολες, κοινές αξίες για εμάς. Κάπως έτσι πέσαμε λοιπόν πάνω στο *Πρόβλημα των τριών σωμάτων* (Λιου Σιξίν, 2017), μια σειρά που μεσουρανάει στο Netflix και ταυτόχρονα μια τριλογία επιστημονικής φαντασίας που φιγουράρει στις λίστες των best seller του τελευταίου τριμήνου. Τι το τόσο ενδιαφέρον έχει για τα αφεντικά μας αυτό το βιβλίο ώστε να δωθούν εκατομμύρια ή και δισεκατομμύρια για να μετατραπεί σε σειρά του Netflix από τους παραγωγούς του Game of Thrones;

Λίγο σπόιλερ για αρχή. Το κόνσεπτ πάει κάπως έτσι... και από την πρώτη σκηνή ή από το πρώτο κεφάλαιο, ένας/μία υποψιασμένος/η θεατής ή αναγνώστρια θα μπορούσε να καταλάβει το που το πηγαίνει. Είμαστε στην Κίνα της *Πολιτιστικής Επανάστασης*. Εκεί οι νεαροί ερυθροφρουροί, φοιτητές και φοιτήτριες στα κινέζικα πανεπιστήμια, διαπομπεύουν και στη συνέχεια δολοφονούν δημόσια έναν καθηγητή φυσικής, επειδή αυτός τόλμησε να διδάξει την ειδική και τη γενική θεωρία της σχετικότητας, ως την απόλυτη αλήθεια. Ο καθηγητής είχε τα δίκια του για την εκπαιδευτική σημασία της θεωρίας του Άινσταιν και οι φοιτητές όμως είχαν τα δικά τους, καθώς η διδασκαλία της φυσικής ως μιας αυτόνομης επιστήμης, με τις δικές της αλήθειες, ανεξάρτητα από τις πολιτικές ζημιώσεις και τους μετασχηματισμούς της Πολιτιστικής Επανάστασης, ήταν ένα τεράστιο πολιτικό πρόβλημα. Ήταν αστική ιδεολογία, ιδεολογία του εχθρού. Θέλουμε κόκκινους και όχι ειδικούς- που λέει και το προσφιλές σε εμάς σύνθημα. Στη συνέχεια, η σειρά και το βιβλίο κάνει ένας φαστ φόργουορντ και φτάνει στο παρόν. Σ' ένα παρόν όπου συμβαίνουν μυστήρια πράγματα. Ξαφνικά, αρχίζουν και πεθαίνουν διαδοχικά πολλά νεαρά τζίνιους από όλα τα πανεπιστήμια του κόσμου. Για την ακρίβεια πρώτα τρελαίνονται και μετά πεθαίνουν. Σταδιακά όμως ανακαλύπτουν πως για όλα φταίνε οι εξωγήινοι, που είναι απελπισμένοι από τις απότομες αλλαγές του καιρού που βιώνουν στο γαλαξία τους, δεν έχουν ειδικούς για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα και προσπαθούν να σκοτώσουν τα καλύτερα μυαλά του δικού μας πλανήτη, για να μας

αποδυναμώσουν και όταν με το καλό φτάσουν εδώ να μας καταλάβουν χωρίς πολλές αντιστάσεις.

Τότε εμφανίζεται ένα ακόμα πρόβλημα. Οι εξωγήινοι έρχονται. Έχουν στην γη κάποιους περιέργους τύπους που τους προσκυνούν σαν θεούς και σωτήρες και είναι έτοιμοι να τους υποδεχτούν με στρωμένα κόκκινα χαλιά. Ενώ την ίδια στιγμή τα κράτη, οι μυστικές υπηρεσίες και οι οργανώσεις των επιστημόνων συζητάνε μέσα σε ένα πνεύμα πανικού: Τι να κάνουμε; Οι εξωγήινοι θα έρθουν αλλά σε 400 χρόνια, εμείς πρέπει να κάνουμε κάτι τώρα; να θυσιάσουμε δηλαδή πολιτίμους ανθρώπους και πολιτιμούς πόρους για να σταματήσουμε μια

απειλή που όταν θα φτάσει στον πλανήτη μας, το σύνολο των ανθρώπων που είναι αυτή τη στιγμή εν ζωή, δεν θα ζούνε; Τέτοια είναι τα διλήμματα που αντιμετωπίζουν. Και τελικά, αποφασίζουν σωστά, περνάνε στην πράξη. Κι εμείς σταματάμε την αφήγηση, αφήνουμε τη σειρά και τα βιβλία σε όσους/όσες θέλουν να τη δούν ή να τα διάβασουν και ξεκινάμε να διατυπώνουμε τη δική μας οπτική γωνία..

Τι βρίσκουν σε αυτή τη σειρά τα αφεντικά μας; γιατί έγινε μπλοκμπάστερ και τα βιβλία μπεστ σέλλερ; Νομίζουμε πως η κάπως ειρωνική αφήγηση μας, σας έχει δημιουργήσει κάποιες πρώτες υποψίες. Θεωρούμε λοιπόν πως το *Πρόβλημα των τριών σωμάτων*, έχει συμπυκνωμένη κι έτοιμη να ταισεί με κουταλάκι του γλυκού, ολόκληρη την ιδεολογία της κλιματικής κρίσης. Ας δούμε ξανά όσα γράψαμε παραπάνω. Η κλιματική κρίση μπορεί να μην μας απειλεί τώρα ή να βλέπουμε κάποιες ήπιες μορφές της: λίγο καύσιμα εδώ, λίγη βροχή εκεί, αλλά επειδή οι αλγόριθμοι μας λένε πως θα έρθει σίγουρα, εμείς πρέπει να κάνουμε θυσίες και να δράσουμε από τώρα. Τι σημαίνει όμως αυτό; Να θυσιάσουμε και να δράσουμε; Ναι και σημαίνει επίσης πως πρέπει να ακολουθήσουμε τους ειδικούς και να τους προστατέψουμε από τους τρελούς που τους αμφισβητούν κι από τους κακούς που θέλουν να τους εξαφανίσουν για να γίνει η ανθρωπότητα πιο αδύναμη.

Αν αποπνέουν κάτι οι σελίδες αυτού του τεύχους είναι πως τα κακί χρώματα φοριούνται όλο και περισσότερο κι ότι τα κράτη στην ευρώπη κάνουν βήματα πίσω σε σχέση με την "κλιματική κρίση" ως καπιταλιστική στρατηγική. Αυτό δεν σημαίνει καθόλου όμως πως η κρατική ιδεολογία θα αποσειρεί τα πράσινα χρώματα της. Κι αυτά σίγουρα θα έχουν τρεις πυλώνες, τους πυλώνες που στηρίζουν και το Πρόβλημα των τριών σωμάτων: Την σημασία που έχει η πίστη στους ειδικούς για το καλό όλων μας, την κρίση που έρχεται από το μέλλον αλλά η υπεύθυνη στάση επιβάλει να δράσουμε τώρα και φυσικά πως η πολιτική δεν πρέπει να στρέφεται ενάντια στους ειδικούς γιατί έτσι γίνεται καταστροφική. Το βιβλίο και η σειρά ξεκινάνε με μια επίθεση στην Πολιτιστική Επανάσταση. Βάζουν στο στόχαστρο δηλαδή την εισβολή των μη- ειδικών στο βασίλειο των επιστημόνων. Ο συγγραφέας, οι σκηνοθέτες και οι χρηματοδότες τους θεωρούν δηλαδή την πολιτική μας κληρονομία, όσα γνωρίζαμε και όσα κατακτήσαμε την περίοδο των λόκνταουν επικίνδυνα. Τους ευχαριστούμε. Πρέπει όμως και να το πιστέψουμε πως όσα λέμε και όσα κάνουμε είναι επικίνδυνα σ' αλήθεια.